

kan hvert Lands Myndigheder regne Fristen tilbage fra den Dag, da Genstanden indførtes paa Udstillingen.

Til denne Bestemmelse er der allerede delvis taget Hensyn i Mønsterlovens § 29, hvor det siges, at saadanne Mønstre skal nyde godt af Fortrinsretten fra Udstillingens Aabningsdag, naar de anmeldes til Registrering inden 6 Maaneder efter denne Dag.

Nærværende Paragrafs 4. Stykke er foranlediget ved den ovenfor omtalte Bestemmelse i Art. 11, Afsnit 2 om, at der ikke kan finde nogen Sammenlægning Sted af den almindelige Fortrinsretsfrist og den særlige Frist for Paaberaabelse af Udstillingsprioritet.

Paragraffens sidste Stykke skyldes Bestemmelsen i Konventionens Art. 4, Afsnit

O, Stykke 3, der knytter sig til den i Art. 4 omhandlede Fortrinsretsfrist og lyder saaledes: „Hvis Fristens sidste Dag er en lovbestemt Helligdag eller en Dag, paa hvilken Kontoret i det Land, hvor Beskyttelsen kræves, ikke er aabent for Modtagelse af Andragender, skal Fristen forlænges til den første paafølgende Søgnedag“.

Til §§ 14 og 15.

Bestemmelserne i Mønsterlovens §§ 32 og 34 er nu uden Betydning og foreslaas derfor ophævet.

Til § 17.

Da Mønsteranmeldelser kan henstaa uafgjort i lang Tid, maa en Bestemmelse som den i 1. Punktum foreslaaede anses for hensigtsmæssig.